

48985 - Оё эътикоф дар ҳар масциде дуруст аст?

савол

Оё эътикоф дар ҳар масциде дуруст аст?

Чавоби муфассал

Ҳамду сано барои Аллоҳ.

Донишмандон дар сифати масциде, ки эътикоф дар он ҷоиз аст, ихтилоф кардаанд. Баъзе аз донишмандон бар ин назаранд, ки эътикоф дар ҳар масциде дуруст аст, агарчи дар он намози ҷамоат барпо нашавад, бинобар умуми сухани Аллоҳ таъоло, ки фармудааст:

وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ . البقرة/187

"Ва дар ҳоле, ки дар масцидҳо ба эътикоф нишаста бошед, бо ҳамсаронатон ҳамбистар нашавед". (Сураи Бақара: 187).

Имом Аҳмад бар ин назар аст, ки дар масцид намози ҷамоат баргузор шуданаш шарт аст ва бар он, далелҳои зеринро истиidlol кардааст:

1. Оиша (Аллоҳ аз ў хушнуд бод) гуфтааст: "Эътикоф дуруст нест, магар дар масциди ҷамоат". Ривояти Байҳақӣ. Албонӣ ин ҳадисро дар рисолаи "Қиёми Рамазон" саҳех хондааст.
2. Ибни Аббос (Аллоҳ аз он ду хушнуд бод) гуфтааст: "Эътикоф дуруст нест, магар дар масциде, ки дар он намоз барпо шавад". Китлби "Ал-Мавсуъату-л-фиқҳийя" (5/212).
3. Зоро агар дар масциде эътикоф нишинад, ки дар он намози ҷамоат барпо намешавад, ба яке аз ин ду ҳолатҳо дучор ҳоҳад шуд:

Аввал: Намози ҷамоатро комилан тарқ менамояд, ҳол он ки барои мард ҷоиз нест, ки намози ҷамоатро беузр тарқ намояд.

Дуввум: Ё ин ки барои адо намудани намози ҷамоат ба масциди дигар бояд доимо барояд,

ки ин эътикофро ботил хоҳад кард.

Ба "Ал-Муғнӣ" (4/461) нигар.

Шайх Ибни Усаймин дар китоби "Ашшарҳу-л-мумтиъ" (6/312) фармудааст:

"Эътикоф дуруст нест, магар дар масциде, ки дар он намози ҷамоат барпо мешавад".

Оё мурод аз он масцидест, ки дар он намози ҷумъа барпо мешавад, ё масцидест, ки дар он намози ҷамоат барпо мешавад?

Ҷавоб: Масцидест, ки дар он намози ҷамоат барпо шавад ва шарт нест, ки дар он намози ҷумъа барпо шавад, зоро масциде, ки дар он намози ҷамоат барпо намешавад, ба маънои ҳақиқияш масцид номида намешавад, монанди ин ки он масцидро мардум тарк карда бошанд, ё аз он макон кӯч баста бошанд. Поёни сухан.

Аз ин хотир, шарт нест, ки дар он масцид намози ҷумъа барпо шавад, зоро он такрор намешавад ва баромадан ба намози ҷумъа зарар надорад, бар хилофи намозҳои панҷвақта, ки ҳар рӯзу шаб такрор мешавад.

Шарти мазкур, яъне барпо шудани намози ҷамоат дар масцид, танҳо барои мардон аст.

Аммо барои зан дуруст аст, ки дар ҳар масциде эътикоф бинишинганд, гарчанде ки дар он намози ҷамоат барпо нашавад, зоро намози ҷамоат бар ӯ воҷиб нест.

Ибни Қудома дар китоби "Ал-Муғнӣ" фармудааст:

"Зан метавонад дар ҳар масциде эътикоф бинишинганд. Шарт нест, ки дар он намози ҷамоат барпо нашавад, зоро намози ҷамоат бар ӯ воҷиб нест. Шофеъӣ низ чунин гуфтааст. Поёни сухан.

Шайх Ибни Усаймин дар китоби "Ашшарҳу-л-мумтиъ" (6/313) гуфтааст:

Агар зан дар масциде, ки дар дар он намози ҷамоат барпо намешавад, эътикоф бинишинганд, ҳеч боке надорад. Зоро бар ӯ воҷиб нест, ки бо ҳамроҳи ҷамоат намоз гузорад. Поёни сухан.